

[Elgaard.]

er det virkelig nødvendigt, at man både fra den ene og den anden side erkender, at de tilstande, der er nu, må bringes til ophør, og de må bringes til ophør ved fornuftige foranstaltninger, således som rigsdagen kan acceptere dem.

Jeg vil sige til den højtærede minister, at venstres udvalgsmedlemmer vil medvirke positivt til at søge at komme igennem de forskellige afsnit og paragraffer i dette omfattende lovforslag og være med til at træffe en sådan afgørelse med hensyn til de forskellige bestemmelser i lovforslaget, som er rimelig overfor begge parter. Men for at der kan komme ligevægt i dette forhold, må man også forstå, at der skal gås et par betydningsfulde skridt fra begge sider, for at man kan mødes på det rigtige sted.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne stille et spørgsmål til den højtærede minister. Jeg har i tidsskrifter, der beskæftiger sig med Danmarks bolig- og huslejespørgsmål, bl. a. i månedsskriftet „Boligen“, læst en artikel af cand. polit. Tang. Cand. polit. Tang er, såvidt jeg ved, en slags pennefører for de sociale boligselskaber her i landet, og det, jeg gerne vil spørge om, er, om ministeren deler de synspunkter, som er kommet til orde i en artikel i „Boligen“ for september 1949. Her giver man i virkeligheden vedrørende den fremtidige udvikling af boligspørgsmålet udtryk for, at det, man kalder en sund udvikling, skulle være, at man ved tilskud skulle nedsætte det forhøjede lejeniveau, idet staten skulle overtage en part af huslejebetalingen i det nye byggeri. Jeg mener endvidere at have lov til ud fra denne artikel at sige, at man der tumler med spørgsmålet om, at også inden for byggeriet vil opretholdelse af fuld beskæftigelse være at betragte som et hovedformål, endogså i så stor udstrækning, at man i virkeligheden var rede til, forudsat at man i boligministeriet er af den opfattelse, der er givet udtryk for i denne artikel, at sige, at fuld beskæftigelse — og deri er byggevirksomheden et vigtigt led — er vigtigere end en fast pengeværdi; at devaluere mønten var noget, som kunne foretages ikke blot een gang, men adskillige gange, hvis det var nødvendigt, og fuld beskæftigelse var vigtigere end møntens værdi.

Altså, kunne vi ikke finde anden vej frem til fuld beskæftigelse — og deri er, som jeg nævnte, byggeriet en vigtig bestanddel —, uden at det måtte ske på bekostning af møntens værdi, så var der for denne skribent ingen tvivl: så op med beskæftigelsen og ned

med mønten. Jeg vil håbe, at den højtærede minister ikke deler denne opfattelse. Det er muligt, at den deles af adskillige: at man bare kan bygge og lade staten betale huslejen; man skal bare bygge videre og give fuld beskæftigelse, og kan vi ikke få balance i økonomien på anden måde, så devaluerer vi igen. Jeg vil gerne overfor denne indstilling sige, at det vil være af megen interesse, om den højtærede minister kunne sige, at de planer, man arbejder med på byggeriets område indenfor ministeriet for byggeri og boligvæsen, er af adskilligt fornuftigere karakter end det, der er nævnt i denne artikel.

Og lad os så håbe vedrørende grundejernes selvfølgeligelige ret til nogen lejeforhøjelse, at luften nu er mildnet for de klippede får.

Thestrup: Det forelagte forslag til lov om leje er jo omtrent enslydende med det i den sidste rigsdagssamling behandlede, og jeg skal derfor henvise til mine bemærkninger ved dette forslags første behandling. Jeg skal dog hertil føje nogle bemærkninger i anledning af beretningen fra det nedsatte normalkontraktudvalg.

På adskillige punkter har forhandlingen i dette udvalg bragt os nærmere til en løsning af de uoverensstemmelser, der viste sig i folketingsudvalget i sidste samling, og jeg finder derfor, at dette udvalgs arbejde har været særdeles nyttigt. Normalkontraktudvalgets medlemmer var for størstedelen repræsentanter for grundejerforeningerne og for lejerforeningerne. Det forekommer mig imidlertid, at det er nødvendigt at være opmærksom på, at grundejerforeningerne ikke repræsenterer alle de grundejere, der udlejer lejligheder, og at lejerforeningerne langtfra repræsenterer alle lejere, ja, vel kun en forholdsvis ringe del af lejerne. Ved vor behandling af forslaget er vi derfor frit stillede, selv på punkter, hvor der var enighed mellem de pågældende foreningers repræsentanter, ligesom vi ikke uden videre kan gøre den af disse udarbejdede normalkontrakt obligatorisk for alle fremtidige lejemål.

Jeg karakteriserede under behandlingen i sidste samling lejelovforslaget som et forsøg på socialisering af bygge- og boligområdet, og det skal siges, inden vi giver os til at forhandle om det igen, også om de punkter, der har været forhandlet i normalkontraktudvalget, at vi fra vor side ikke vil være med til bestemmelser, der har en socialisering til formål, eller som kan bruges til socialisering. Vi vil medvirke til denne lov ud fra det synspunkt, at en forlængelse af restriktionerne på boligområdet desværre stadig er nødvendig.